

DE WITTE BROEDERSCHAP

21-11-1960

Wanneer wij spreken over de Witte Broederschap, dan blijken er heel veel eigenaardige legenden hieromtrent in omloop te zijn. Laat mij allereerst dus trachten aan te geven wat die Witte Broederschap is. Deze bestaat uit:

- Een groep van ingewijden;
- Niet-ingewijden of adepten, die nog niet volledig een inwijding hebben kunnen verwerven;
- Plus een aantal groeperingen op aarde;
- Plus een aantal entiteiten uit de geest, die tijdelijk ook in de stof zich kunnen manifesteren;
- Een groot aantal geestelijke entiteiten, die samenwerken;
- En enkele goddelijke krachten;

Die hebben allen tezamen tot doel: het juist doen verlopen van de geestelijke (uitdrukkelijk gééstelijke!) ontwikkeling op deze wereld.

Het zal u duidelijk zijn, dat een dergelijke groep niet kan worden gedefinieerd in bepaalde afdelinkjes. Zij tracht de aarde te omvatten en slaagt daarin over het algemeen zeer goed. Denk niet dat het de enige groep is, die volledig op deze aarde werkt.

Want ofschoon bij de Witte Broederschap ook de z.g. groene magische bond is opgenomen (een soort magie, die hoofdzakelijk in Azië en Afrika voorkomt), vinden we daar tegenover enkele duistere magische en geestelijke praktijken. Maar voor zover wij weten heeft de Witte Broederschap tot nog toe altijd zichzelf weten te handhaven; ja, wat meer is, al het kwade op de wereld uiteindelijk ten goede kunnen richten.

Hoe is deze Broederschap ontstaan en hoe komt ze aan haar naam?

Een hele tijd geleden was er een sagenrijk, dat men Atlantis noemde. Er bestaan praktisch geen bewijzen voor het feitelijk bestaan van dit rijk, zelfs de plaats daarvan is voor velen een raadsel. Wat ik nu ga zeggen moet u dan ook zien als een overlevering, want bewijzen kan ik het u niet op stoffelijke basis. Wij weten geestelijk dat dit zo is, aan de hand van hetgeen door de tijd in het geheugen werd gegrift.

Toen Atlantis zich verder begon te ontwikkelen, splitste de priesterschap daar zich in twee groeperingen.

Eén groep bleef als kluizenaars, monniken, hoofdzakelijk op de hoogten, in de eenzaamheid.

De leden van de andere groep bevonden zich in de grote stadsstaten en steden en hadden daar bedieningen aan tempels.

Omdat de magiërs die zich dus afzonderden van de mensheid (zij waren in de eerste plaats magiërs en priesters) gewoonlijk witte gewaden droegen (dus uit ongeverfde stof gemaakte gewaden), noemde men hen al snel "Witte Broeders". Dit in tegenstelling tot de stadspriesters, die door het gebruik van plantaardige middelen hun klederen wisten te verven, o.a. met een soort rood, meekraprood. Er ontstond dus in die dagen reeds een scheiding.

Atlantis heeft zich via technische en magische ontwikkelingen, oorlogen en misbruik van vulkanische krachten, langzaam maar zeker een ondergang bereid. Dit was te voorzien, zeker ook door deze magiër- en priestergemeenschappen, die zich van de mensheid afzonderden.

Nu hadden dezen zich in dit Atlantische rijk onder meer tot taak gesteld een soort geschiedschrijving te voeren. Zij tekenden dus alles op wat van waarde was omtrent ontdekkingen en uitvindingen, terwijl zij daarnaast ook probeerden de geschiedenis, de ontwikkeling, de overlevering vast te leggen. Toen bleek dat er een groot gevaar voor het Atlantisch rijk zou komen trokken verschillende van deze priester-groepen weg. Hierbij is het typisch, dat het

grootste gedeelte vluchtte in oostelijke richtingen en wel naar de Afrikaanse kust. Zij trokken van hier verder, veelal steeds bezorgd om hun geschriften, om hun overleveringen.

De groep van hen, die het verst kwam, bereikte China en Tibet. Een tweede groep, versterkt met de goedwillende rode priesters, begaf zich naar Zuid-Amerika; en in Zuid-Amerika werden zij de leiders van verschillende erediensten, o.a. die van de Azteken.

Zij waren toen nog zeker niet een geestelijk verbond in de zin van de Witte Broederschap. Maar het vergaan van het centrum van de toenmalige beschaving had tot gevolg, dat overal verval optrad. U kunt zich dat misschien voorstellen. Wanneer u hier de industrie wegneemt, wanneer u alles wegneemt, wat uitdrukingsmogelijkheid geeft, wanneer u de kunst terug brengt - door gebrek aan materiaal - tot een primitieve lijntekening, dan houdt u niets meer over. Dan gaat elke overlevering langzamerhand in een legende, in een godenverhaal over.

En wat eens een werkelijke wereld was, wordt nu een soort hemelrijk. Een grote vorst van vroeger wordt een godheid of een halfgod. Zo is het toen ook gegaan.

Toen eenmaal de band met het centrum van de beschaving wegviel, bleven er slechts een drietal grote steden over. Eén daarvan lag in de buurt van het huidige Santos, een tweede in de buurt van het huidige Cadiz, een derde aan de zuidkust van Ierland, richting St.George-kanaal (oriëntatie ongeveer 50 à 60 km. ten zuiden van Cork.). Dit waren de drie enige centra, die overbleven. Er waren wel "trekken", dus volksdelen, die zich nog voor de ramp wisten te redden, o.a. de tocht van het slavenvolk (de Kelten), maar de werkelijke wijsheid werd in die drie steden bewaard (plus door die wegvluchtende monniken).

Nu vormden zich primitieve staten. Deze primitieve staten konden alleen door magie geregeerd worden, of door geweld. Het resultaat was, dat de beschaving rond de Middellandse Zee een zeer eigenaardig karakter vertoonde. Zij was bv. zeer sterk in de organisatie van de landbouw. Zij kende als in Egypte, maar ook bv. in de richting Mauretanië (het gebied van de Toearegs), een soort goden als vertegenwoordigers op aarde van het gezag. Hier werd wel wat wijsheid bewaard, maar het meeste werd politiek gemanipuleerd. De magie zelf wordt een machtsmagie, later uitgebreid met genezing.

Slechts enkelingen die ver waren weggetrokken, en zich afzonderden van het eigenlijke volk, waren in staat de oude gegevens geheel te bewaren. Zij vormden daardoor een brandpunt voor de geestelijke ontwikkeling van de wereld.

Nu weten we allemaal, dat de aardpolen zich nog al eens verplaatst hebben in de loop der geschiedenis. Soms veel, soms weinig. Hetzelfde geldt voor de geestelijke polen op deze wereld. Wij zien die geestelijke pool bv. op een gegeven ogenblik tamelijk noordelijk in China. Een tijd later verplaatst zij zich en bevindt zij zich ongeveer in het gebied van de Ganges, ja eigenlijk nog iets zuidelijk van Benares. Dan trekt ze langzaam naar het noorden toe en vindt een plaats daar aan de voet van de grote bergen, om uiteindelijk weer te komen in de hoogvlakten van Tibet. Zo is hier een brandpunt geschapen, waarin geestelijke krachten het snelst tot manifestatie komen. Een soort centrum, waarin geest en stof het gemakkelijkst met elkaar verkeren en gelijktijdig een krachtbron, van waaruit men dus gemakkelijk en eenvoudig over die gehele wereld a.h.w. werken kan.

Degenen die de overleveringen hadden bewaard, hebben zich in het begin wel moeten vermommen. Wij vinden hen bv. als bedelmonniken in Indië, als tovenaars in Tibet, als magiërwijzgeren in China en Mantsjoerije. Wij vinden dezelfden in de vorm van filosofen en tovenaars in Klein-Azië. Wij vinden hen ook terug natuurlijk in Europese gebieden.

Maar allen begrijpen heel goed dat, wil men de oude kracht terugvinden (want Atlantis was niet alleen een kracht van staatkundige of economische geaardheid, het was wel degelijk een geestelijke kracht), dat men moet trachten om de wereld rijp te maken voor een nieuw Atlantis. Typisch is, dat dit later wordt overgenomen door de Christenen, die gaan spreken van een nieuw Jeruzalem, naar wat Jar Oessaliem - land des vredes - is.

Men zoekt naar deze nieuwe vrede, die eens - in het begin - Atlantis regeerde: kosmische harmonie. Om dit te bereiken vormen zich groepen, die gezamenlijk mediteren, gedachten uitzenden. De magiërs grijpen op hun beurt in en beginnen niet alleen met de magie de mensen de goede kant uit te drijven, maar ze gaan ook magiërs opleiden, die - wanneer ze rijp zijn en er in passen - ingeschakeld worden in dit werk. Zo ontstaat een genootschap, een orde. Deze wordt nog steeds niet Witte Broederschap genoemd.

Nu blijkt, dat dit werken in overeenstemming is met grote geestelijke krachten. Deze grote geestelijke krachten gaan dus inspirerend werken. En zij doen dit bij voorkeur - zoals u duidelijk zal zijn - in die gemeenschappen, die vlak bij deze geestelijke pool leven (dit hoofdgebied van het geestelijk veld der aarde). Zo ontstaat daar een gemeenschap, waarin bv. bewuste incarnaties plaats vinden. Hier incarneren o.m. enkele wezens, die reeds vóór de tijd van deze aarde ergens anders geleefd hebben. Daarnaast velen van de ingewijden en de magiërs uit de Atlantische tijd. Wanneer zij niet meer kunnen incarneren, blijven zij toch verschijnen, zij materialiseren (Materialisatie is betrekkelijk eenvoudig mogelijk, wanneer je nl. het uit plasma gevormde lichaam kunt inschakelen in de natuurlijke processen van de aarde; dus als je deel kunt hebben aan de levenskracht van die aarde, dan blijf je bestaan). En deze manifesteren zich zeer vaak in de kracht van de vroegere priestermagiërs uit de Atlantische bergen. Dezen worden dan de "Witte Broeders" genoemd. (Het idee van verwantschap, harmonie en eenheid, maar met de nadruk op het "wit", niet als kleur van het goddelijk licht of zo, maar van een gewaad.) En zo krijgt deze groep, die dan al enkele duizenden jaren werkzaam is, de naam van "Witte Broederschap".

De aarde ontwikkelt zich verder. De mensheid sticht weer haar steden. Waar eens Atlantis' nederzettingen waren, herrijzen nieuwe handelssteden. De vloten van de Phoeniciërs varen uit. In het noorden beginnen de latere eigenaars van de drakenboten zich te roeren. In de grote vlakten van Europa en Azië trekken de volkeren heen en weer. En steeds wordt de mens wijzer. Landbouw vindt haar zetel rond de Middellandse zee. Er worden primitieve staten opgebouwd, die al zeer snel bepaalde vakken en beroepen beheersen. Het begint al met de eerste groep, die a.h.w. in seriewerk bepaalde vuurstenen wapens (vuistbijlen enz.) maakte en dat gaat verder tot bv. de bekende pottenbakkers van Kreta en Cyprus, de kunstsmeden van Egypte, de ververs en parfumbereiders van Babylon, de zijdewevers van China en Indië.

Er ontstaan dus vakstaten, er komen beroepen, er komt een zekere techniek, een zekere harmonie en samenwerking. Tussen godsdiensten, die eerst alleen uit plaatselijke verering van zuiver plaatselijke godheidjes bestonden, komt ook contact.

Tempels gaan samenwerken. Er ontstaan bindingen tussen de verschillende goden. Uit de verschillende stadsgoden en streekgoden bouwt men weer een pantheon. En nu komt het ogenblik, dat de Witte Broederschap kan ingrijpen.

Er is bij de mensen nog geen sprake van een werkelijke achtergrond van hun godsvoorstelling. God is het onverklaarbare, meer niet. Nu komen de zendelingen en ze gaan vertellen over het ontstaan van de goden. Ze geven de mensheid het begrip terug van de éne Godheid, waaruit alle machten ontstaan. We vinden dit in praktisch elke godenleer terug. Of u nu gaat naar Indië, naar de Hindoes, of u wilt gaan praten met de Indianen met hun verschillende manitoes, waarheen u ook gaat, u vindt altijd die éne hoofdgod terug.

Hier begint de Witte Broederschap haar beschavend werk.

Er blijkt echter, dat dit niet voldoende is om de mens een geestelijke achtergrond te geven. Ook wanneer je Meesters op aarde zendt, en je geeft openbaring op openbaring, is het niet voldoende. De mensheid begint oorlogen te voeren. De mensheid gaat slaven houden, zijn medemensen knechten en onderdrukken.

De Broederschap voelt, dit gaat de verkeerde kant uit. En zij vraagt zich af, hoe kan ik uit dit kwaad iets goeds maken. En zo begint zij - in de aanvang haast wat aarzelend, maar sterk gesteund door geestelijke krachten - de gedachtewereld (het gezamenlijk denken van mensen en groepen) te manipuleren.

U kunt het gemeenschappelijk denken iets wijzigen, iets afbuigen. Die afbuiging hoeft niet groot te zijn. Zij zal - zelfs al is zij zeer gering - voldoende zijn om een emotie te wekken, een ervaren mogelijk te maken, waardoor leed, dat eens alleen maar afgrondiepe haat wekte, nu ook een innerlijke rijping ten gevolge heeft. De mens wordt opgevoed. En langzaam maar zeker ontgroeit hij hier en daar aan de kinderjaren.

U moet één ding niet vergeten: Wanneer we willen oordelen vanuit deze tijd, dan zijn bv. de machtige ridders van Arthur en Goshwar(?) niets anders dan kleine jongens, die verkennertje spelen. Hun hele moraal, hun hele wijze van handelen en denken, hun heerlijk liegen en opscheppen en al wat erbij hoort, doet ons denken aan kinderen. Maar vergeleken bij de

vroegere mens is dat niet zo. Als de ridderschap naar de Graal gaat zoeken, dan bewijst ze daarmee, dat ze de achtergrond en het edele, dat achter elke droom ligt, begrijpt.

Op deze manier kan dus uit een gemeenschap, die op zichzelf nog kinderlijk is, iets goeds geboren worden ..... etikette(?) ..... wordt gemaakt tot een bron van wijsheid. De oude magie leeft en herleeft. Er worden opnieuw banden gelegd tussen de goden der natuurmagie (waarvan we in het zuiden van Afrika nog ruïnesteden over vinden, de oude zon- en maanverering) en Egyptes verering. De goden gaan bij elkaar op bezoek. Maar wat belangrijker is, kennis kan worden uitgewisseld. En bij die uitwisseling van kennis is het mogelijk steeds meer aan de mensheid datgene te geven, wat zij nodig heeft.

Het is niet door niets, dat oude beschavingen over chirurgische technieken beschikten, waar we op het ogenblik met al onze moderne middelen nog wat vreemd tegenaan kijken. Wanneer Egypte schedelboring (dus trepanatie) verricht, wanneer men een hartoperatie aandurft in India (onder zeer bijzondere condities overigens, nl. in een toestand van hypnose). Zo zien we bv. ook het regelen van de bloedsomloop, de gedachte aan de elementen, die met de mens gebonden zijn, het kennen van het zenuwstelsel (later toegepast in de acupunctuur bij de Chinezen). U denkt toch niet, dat dat allemaal zo vanzelf gegroeid is?

Hier was de Broederschap actief om de mens op aarde te helpen. Want die mensheid moest nu eens technisch, dan weer geestelijk een stootje hebben. Maar naarmate de mensheid zelf beter op eigen benen kon staan, heeft de Broederschap zich teruggetrokken.

Zij hoeft een zeer lange tijd gewerkt door inwijdingen. Inwijdingsleren zijn zeer oud. We kunnen bewijzen, dat er bv. ruim 5.000 jaar v.Chr. al een inwijdingsleer bestond in Egypte. Wij kunnen uit enkele fragmenten van geschriften aannemelijk maken, dat inwijdingsleer en inwijdingsverhalen bv. bestonden in het gebied van Eufraat en Tigris (het gebied, dat thans onvruchtbaar is). Wanneer wij de woestijn bezoeken (de Sahara) en we zouden die eens van bovenaf willen bezien, dan zouden we daar veel waterlopen vinden, maar ook enkele ruïnes; ruïnes, waarvan de zin bijna vergeten is. Maar wie daar binnengaat, vindt bepaalde, haast abstracte tekeningen, die goed bezien weer het gaan door poorten (de inwijding) aangeven.

Zo kan ik doorgaan. Er moet een inwijding komen, een soort superklasse van mensen, die geschoold zijn tot denken, tot leven, opdat zij de geestelijke kracht van de Broederschap kunnen uitdragen op de aarde. De doorsnee mens is geestelijk niet rijp. Maar wie rijp is wordt a.h.w. eruit geplukt, en via beproevingen en toetsingen in contact gebracht met geestelijke waarden.

Natuurlijk hoeft die Broederschap ook haar vergaderingen. Deze vergaderingen zijn later bekend geworden o.m. als bijeenkomsten in de Wesak-vallei. Maar u begrijpt wel, dat "Wesak" hier alleen maar een aanduiding is van een bepaalde periode. Opvallend is, dat de Witte Broederschap zich steeds richt naar de periode, waarin de wereld verkeert.

Wanneer er een periode is van techniek, dan tracht zij in de techniek een bepaalde ethiek te leggen.

Zij probeert de mens tot bewustzijn te brengen en zijn bereiken ten goede te keren.

Zij laat hem ook aan den lijve ervaren, wat het betekent, wanneer hij de zaak verkeerd gebruikt. Zij ziet er niet tegenop om een oorlog te ontketenen, wanneer dat de enige weg is om een ontwikkeling, die de mens zijn geestelijke vrijheid zou ontnemen, te stuiten.

Ze ziet er niet tegenop om een deel van de aarde door de natuur te laten verwoesten - en de kracht daartoe heeft zij - wanneer blijkt, dat daar iets kwaads broedt, iets wat niet in orde is.

Zij is voortdurend paraat en zij voert als slagzin: goedheid en gerechtigheid.

Natuurlijk, haar eigenlijke drijfveer is de kosmische liefde zelf. En zij spreekt over goedheid, maar ook over gerechtigheid, rechtvaardigheid. Zij doet recht aan de mensheid. Zij probeert oorzaak en gevolg zo te leiden, dat de mens niet anders kan dan steeds meer vrij worden van zijn engheid, zijn bekrompenheid, zijn beperktheid.

Wanneer eenmaal de inwijdingen geslaagd zijn en dus de inwijdingsgenootschappen bestaan met een redelijk aantal adepten van hogere graad, besluit de Broederschap - en dat is dan in de tijd van ongeveer Jezus' geboorte - dat ze nu eens een keer moet gaan beginnen met een nieuwe weg.

Overall zijn restanten in het geheim bewaard. Nu worden deze in de openlijkheid gegooid.

Hier ontstaat bv. de eerste idee van een kaartspel. Voor het eerst worden wichelstokken, die tot nog toe heiligdom waren, ook gebruikt voor spel.

Men brengt de waarden (de verborgen waarden) van het heilige, het kosmische, in de handen van de mensheid. Voorlopig hoofdzakelijk als een soort speeltuig, want lezen kunnen de mensen niet. Maar ieder die een begrip heeft van symbolen, die ook maar iets weet van de leer, kan zo steeds een sleutel in handen krijgen, waaruit hij voldoende inzicht verwerven kan om geestelijk contact te krijgen met die Broederschap.

De Broederschap breidt zich dan uit.

Helaas wordt ze hier en daar in haar vooruitgang gestuit en worden bv. groepen mensen, die ongetwijfeld belangrijk voor deze Broederschap zouden zijn, vervolgd en zelfs bijna uitgeroeid, in Zuid-Frankrijk door de Christenen; bepaalde richtingen in het noorden van Afrika worden eveneens door het Christendom uitgestoten en langzamerhand verdreven en vernietigd.

Toch blijft deze tendens voor Europa voortgaan. Gelijktijdig ontstaat in het oosten de nieuwe interpretatie, uit het Hindoeïsme komt het Boeddhisme voort, dat zich wederom baseert op de paden en op de zuilen. Het baseert zich dus op een inwijdingsgang van de mens. En ook hier kan de mens zelf a.h.w. toetreden tot die Broederschap, alleen door zijn bereiken.

Zo groeit de Witte Broederschap laat ons zeggen van ongeveer 300 na Chr. tot 1600, 1700 betrekkelijk snel in aantal. Haar indeling wordt meer de vorm van een organisatie.

Tot nog toe was er alleen sprake van de oudere en de wijzere en de jongere. Maar nu ziet men een taakverdeling. Er ontstaat de groep van directe offeraars, degenen die hun hele leven en zijn, in geest en stof, wijden aan het ontvangen van de goddelijke kracht (later spreekt men over dezen als de groep aan het altaar); degenen die de kennis hebben, waardoor zij achter de dimensies van de menselijke wereld reeds een andere wereld erkennen en met krachten daarvan kunnen werken (men spreekt hierover als het vierkant); de groep van hen, die ingewijd zijn in het geestelijke en een persoonlijk geestelijk beleven hebbend actief het werk van de Witte Broederschap dragen, maar toch nog niet in staat zijn om die goddelijke kracht zelf geheel af te tappen (men spreekt over hen als "de maan"); en daarachter vinden wij dan de twee vleugels van hen, die nog geen bewust deel kunnen hebben aan het werk, maar die toch in hun streven en werken reeds zoveel harmonie daarmee tonen, dat zij ook reeds bij de Witte Broederschap behoren.

Er ontstaat nu een reeks van vreemde inwijdingsuitingen. In Indië manifesteren zich reeds enkele Meesters (Ja, houdt u mij ten goede dat ik hier uitdrukkelijk zeg, dat dit geen theosofie is, het zijn feiten). Deze groepen van Meesters geven onderricht in enkele Tibetaanse kloosters in een viertal dorpen aan de voet van de Karakorum en in een tweetal rotstempels.

Zij proberen natuurlijk in de eerste plaats mensen van hun eigen ras op te voeden, en er ontstaat een keten van meer bewusten, die oorzaak en gevolg beheersen. Uitingen daarvan vinden we in verschillende figuren, o.a. de Mahatma Gandhi.

Naast deze mensen worden ook uit het westen ingewijden getrokken. Er zijn op een gegeven moment in bepaalde inwijdingskloosters zeer grote aantallen westerlingen. Wanneer ik zeg "zeer groot" dan bedoel ik dus 50, 60, soms 80. Dezen echter versmelten met het oosten en dat is niet de bedoeling. Nu zoekt men mensen te trekken, die zullen uitdragen. En dezen zijn dan o.a. mede de stichters van de theosofie, die hier en daar de zaak onvolledig weergeven of misschien wat verkeerdelijk interpreteren, maar die alles bij elkaar genomen de mogelijkheid brengen voor het westen om het belangrijk oosters denken in zich op te nemen.

Weer een nieuwe weg.

In Europa zelf gebeuren soortgelijke dingen. Vanuit de Kaukasus trekken verschillende ingewijden weg en vormen eerst - een soort poging - in de buurt van het vroegere Nizjni Nowgorod een klooster. Hieruit komen de zg. kloosterdestaretsji voort, de wonderdoende priesters, die geestelijke krachten hebben. Maar dit vervalt zeer snel, omdat men eerder naar de kracht zoekt dan naar de werkelijke levenshouding. Ze trekken dan ook verder. Er ontstaat kort daarop een centrum in Polen. Dit centrum blijkt in staat te zijn bepaalde grote figuren te creëren, die onder verschillende namen door Europa trekken. Zij worden versterkt door een grote Meester, die op deze zelfde baan leeft. Zij geven nieuwe inhoud aan het alchemisme.

Zij zijn het, die de eerste ideeën der kabbalistiek overdragen in een voor de Christenheid aanvaardbare vorm. Tezamen met de scholen die uit het oosten zijn gekomen, vormen zij

inwijdingsleren met als hun eindcentra Warschau en Parijs. In Parijs vinden we een grote school die voert in de richting van de huidige Maçonnerie; in Warschau vinden we een grote school die voert in de richting van de kabbalistiek en natuurleer, die b.v. op een bepaalde wijze in de Rozenkruisersleer later weer tot uiting komt, en die ook verwant blijkt te zijn met het werk van groten als b.v. Von Hohenheim (Paracelsus). U begrijpt dus, dat er zeer actief wordt gewerkt om iets op te bouwen.

Ik wil niet verdergaan en die hele ontwikkeling nu precies op de voet volgen. Want er gebeurt in een betrekkelijk klein aantal jaren (nl. 3½ honderd jaar) buitengewoon veel. Niet alleen in Europa maar eveneens in Afrika, eveneens in Azië en uiteindelijk ook in Amerika. Het zij voldoende om op te merken, dat - al of niet bewust behorend tot de Witte Broederschap - op het ogenblik een twaalftal wereldomspannende geheime of semi geheime genootschappen bestaan. Zij geven de mens de sleutels in handen, waardoor zij tot het innerlijke rijk kunnen toetreden. Dit innerlijk rijk is het eigenlijke gebied van activiteit van de Witte Broederschap.

Hoe werkt nu die Broederschap op het ogenblik?

In de eerste plaats natuurlijk, dit is een periode van overgang. En dit betekent, dat de Broederschap juist nu bepaalde conflicten zal moeten stimuleren, omdat de oude vorm niet langer houdbaar is. De mens, die in de oude vorm blijft vastgeroest, zal langzamerhand ook in zijn innerlijk leven verstenen. Dat worden van die gezapige mensen, die op hun 20ste op een stoel gaan zitten wachten, tot ze pensioen krijgen, en die heeft men zeker niet nodig op de wereld.

De mens moet ervaren, hij moet beleven, hij moet leren streven, innerlijk zowel als stoffelijk. Die conflicten brengen veel leed met zich, dat weet ik. Er zijn experimenten bij die misschien niet altijd helemaal gelukkig aflopen voor de mensheid. Maar zij bieden elke keer de mens de mogelijkheid zijn geestelijk leven verder te ontwikkelen, zich verder uit te breiden.

En - vergeet niet - daarnaast is er het element goedheid, de kosmische liefde, maar nu uitgedrukt in de hulp, in de steun.

Op het ogenblik vertoeven alleen in Europa (waarbij ik ook Europees Rusland begrijp en zijn deelstaten) 324 voldoende ingewijden, die elk voor zich centra aan het vormen zijn.

Daarnaast werken alleen in Europa 1700 grotere of kleinere groepen, die vanuit de geest worden geleid, in directe samenwerking met, of zelfs direct door, de Witte Broederschap.

Dat is voor één werelddeel.

Voor de andere werelddelen staat het ongeveer op gelijke voet. Impulsen worden gegeven zowel binnen als buiten de religie.

Er is maar één ding belangrijk, de mens moet bewust worden.

Want de Witte broederschap geeft haar oude wetenschap, haar wetenschap omtrent de wording en de groei van de mensen.

Wanneer het u interesseert wil ik u ook hierover inlichten. Interesse? Reactie: Ja.

In de eerste plaats, de kern van alle dingen in de Witte Broederschap is het onwerkelijke van de materie. Dat klinkt voor een mens in de stof erg dwaas. Maar wanneer men - zoals de Witte Broeders van hogere orde bewezen hebben - willekeurig een stoffelijk lichaam of een stoffelijke toestand of stoffelijke voorwerpen kan opbouwen en vernietigen, dan blijkt hieruit, dat niets volkomen reëel genoemd kan worden in de zin van stoffelijk werkelijk.

Het feit, dat stof niet werkelijk is, maakt het belangrijk om achter de stoffelijke wereld en alles wat met vorm gebonden is, een werkelijkheid te erkennen, die niet gewijzigd of veranderd kan worden, een reeks van vaste wetten.

Zo baseert de Witte Broederschap zich op het volgende:

Er is één wet, één kracht en één leven voor alle werelden en alle sferen. Dit wijzigt zich nooit, is in kracht en persoonlijkheid volkomen gelijk. Het kan door een ieder op dezelfde wijze ervaren worden; een ieder dient het echter vanuit zijn eigen ervaring te benaderen.

Wanneer de mens het goed heeft, zal hij te veel waarde hechten aan de stof.

Wanneer hij daarentegen te weinig aandacht aan de stof kan besteden, zal hij het geestelijk ervaren en het geleerde niet in de praktijk brengen.

Het is noodzakelijk, dat een voortdurend evenwicht tussen geestelijke en stoffelijke impulsen in stand wordt gehouden, waar hieruit de werkelijkheid het snelst kenbaar wordt.

In het werken met de krachten van de Witte Broederschap heeft men dan ook diezelfde stelling uitgewerkt. Men drukt dat uit als volgt:

- Rang wordt bepaald door inhoud; d.w.z. wat wij noemen 'bewustwording'.
- Inhoud (of bewustwording) is identiek met kracht.
- Kracht kan te allen tijde en overal worden uitgedrukt, mits in overeenstemming met de scheppende gedachte of de scheppende kracht zelf.
- Gehoorzaamheid is men aan niemand verschuldigd; maar indien men leven en bewust worden wil en wil intreden in de geestelijke werkelijkheid, zo zal men het gezag van rijperen erkennen.

M.a.w. in de witte Broederschap bestaat wel een taakverdeling, er bestaat een gezag, er is een Raad, er is sprake van hooggeestelijke leiders, van Meesters, van Gezondenen, maar deze dingen worden door degenen, die ze bezitten, niet als een onderscheiding beschouwd; ze zijn eenvoudig een erkenning van de meerwaardigheid, die door de minder bewusten vrijwillig wordt gegeven. Het zich onderwerpen aan de wil van deze hogeren is ook een volkomen vrije daad. Niemand is gehouden om hun bevelen op te volgen, maar een ieder doet dit uit het bewustzijn van hun hoger inzicht en hun groter vermogen. Dit pleit dus voor een zeer losse organisatorische vorm.

Nu heeft men op aarde natuurlijk te maken met zeer veel geesten in verschillende stadia van ontwikkeling.

In de Witte Broederschap wordt dit ongeveer als volgt geformuleerd:

- Er is de Grote Waarheid en de Grote Inwijding. Die tezamen vormen het geestelijk werkelijke rijk (Christelijk gezegd: het Koninkrijk Gods).
- Een ieder moet tot dit rijk worden gebracht, waar slechts in eenheid wij allen God in Zijn volledigheid kunnen erkennen.
- Alle middelen zijn geoorloofd om deze eenheid tot stand te brengen, indien wij niet schuwen zelf het leed op ons te nemen, dat wij anderen omwille van dit bereiken moeten aandoen.

Hier zit een haakje in, onthoud dat goed. Men is niet bang om een oorlog te veroorzaken; om bv. wanneer een aantal geesten een dierenleven leeft en bewust kan worden als mens, eenvoudig een diersoort uit te roeien. Maar degenen, die dit doen, hebben déél aan dit lijden. Zij gaan daar a.h.w. in op, zij dragen dat mee.

Zij onttrekken er zich niet aan, zij staan er niet boven. Zij leven daar in, zij sterven mee met de dieren, zij worstelen met de dieren om bewustwording, zij incarneren met de dieren in mensen; en pas als hun taak volbracht is, maken zij zich vrij. Ze scheppen een oorlog, maar in die oorlog lijden zij mee met een ieder, die gedood of gewond wordt; en dat is heel wat.

Zij staan klaar om elke geest te redden en te helpen. Zij staan klaar om iedereen de gedachte te geven, waardoor hij het juiste inzicht krijgt en zich uit het geweld wat kan losmaken.

Denk niet, dat de Witte Broederschap eenvoudig van bovenaf reguleert en decreteert: oorlog, hongersnood, aardbeving, pest. Wanneer zij dit doet, dan doet zij dit, omdat zij weet, dat elk middel goed is, wanneer het leidt tot God. Maar tevens, dat zij dit middel alleen mag gebruiken, wanneer zij zelf de volle consequenties daarvan ondergaat. En ik kan u verzekeren, dat degenen, die uit de Broederschap komende, op aarde zo'n verandering brengen, altijd de eersten zijn om de volledige consequentie te ondergaan van hetgeen zij veroorzaken, brengen of prediken.

Wanneer alle middelen geoorloofd zijn, dan moet er natuurlijk een filosofie achter zitten.

Want je gaat niet iets op de wereld vernietigen, wanneer je - zoals eens in Atlantis - meent, dat het belangrijk is om een stoffelijk rijk tot stand te brengen. U weet wel, dat Messiaanse rijk op aarde. Hier moeten we weer verwijzen naar het eerste artikel: Niets wat vorm heeft, is werkelijk, werkelijk is alleen de Goddelijke gedachte. De vormen op zichzelf, de tijd, ze zijn illusie, ze zijn een waan. Daarachter bestaat wel een werkelijkheid, maar deze is moeilijk in termen van tijd of vorm of plaats te omschrijven. Vandaar dat de persoonlijke ervaringen van

tijd, van vorm, van ruimte eerder moeten worden beschouwd als een belemmering voor bewustwording dan als een voordeel.

Slechts indien een hoger bewustzijn binnen deze beperking geuit wordt krijgen wij iets als een laboratoriumproef, waarbij men datgene wat op grote schaal dient te gebeuren op kleine schaal reproduceert om zo ervaring te krijgen.

Men beschouwt de wereld als een proefveld. Maar elke geest, ook de hoogst lichtende geest, die normalerwijze nooit zou incarneren, is binnen de Broederschap verplicht te incarneren op het ogenblik, dat zijn ingrijpen grote verandering, groot lijden voor de mensheid met zich zou brengen. En zelfs wanneer er vreugden zijn, delen zij die.

Daarnaast stelt men: Wij zijn allen één. Elk erkennen van een scheiding tussen rassen, standen, enz. is uit den boze. Een ieder bestaat in zijn eigen recht en zijn eigen waarde.

De uitdrukking van deze broederschap moeten wij geven zover wij kunnen. Vandaar de gemeenschappelijke maaltijden, die in de oude inwijdingsleer zo'n grote rol speelden. Vandaar bv. ook het heilig avondmaal in deze dagen. Dit alles is nog steeds een uitdrukking van hetzelfde. Gemeenschappelijk geestelijk beleven, goed; maar ook tezamen leven, je voeden, werken, strijden en zoeken. Eenheid onder de mensen, eenheid onder de geesten.

Nu zou dit allemaal heel mooi zijn en volledig, wanneer men niet wist, dat er twee bewustwordingsgangen zijn in de kosmos.

In de termen van de Witte Broederschap:

Wij beschouwen ons eigen streven als positief; maar datgene wat wij als negatief zien, kan een positiviteit hebben voor andere wezens. Zo dienen wij er zorg voor te dragen, dat de ontwikkeling die voor ons en onze broeders en zusters de juiste is, niet overvleugeld wordt door de krachten van anders gerichte strevendenden (Men zou kunnen zeggen, dat hier dus even de kwestie demon, duivel en kwaad wordt aangestipt). Het gevolg is, dat de geestelijke Broederschap ook strijdt tegen demonische krachten op aarde. Krachten, die de chaos zoeken, omdat deze voor hen de verwerkelijking van het einddoel schijnt te zijn, terwijl juist voor de mens de vorming, de bewustwording, de juiste weg is.

Dit houdt in, dat ook krachten, die men helemaal niet meer ziet in een menselijke wereld en die ook nooit een menselijke vorm zullen betreden, deel zijn van de Broederschap. Een aanmerkelijk deel hierin hebben vaak de zg. luchtgeesten, vooral de hogere luchtgeesten. Aan hen is het vaak opgedragen om bepaalde gedachtesferen te reinigen. Overgegaanen, dus mensen die geleefd hebben, vormen deel van het soort geestenheir dat, het zij via groepen, werkend zoals wij dat bv. doen, hetzij inspirerend, hetzij direct werkzaam om kwaad te verdrijven, op aarde een groot deel van hun bestaan slijt.

Ten laatste zegt de Witte Broederschap (er is natuurlijk veel meer van te vertellen maar dit is het laatste wat ik u vertel):

Alle kennis van de mensheid is belangrijk. Want indien wij niet weten hoe de mensheid gegroeid is, zullen wij niet kunnen bepalen wat voor haar groei nuttig is en schadelijk, zeker wanneer wij in een stoffelijke vorm leven. Eerst uit de ervaring wordt de mogelijkheid tot oordelen geboren. Dit heeft o.m. gevoerd tot het stichten van grote en zeer belangrijke en complete boekerijen. Deze boekerijen omvatten geschriften die nergens anders ter wereld meer te vinden zijn, zo goed als bepaalde waardig bevonden zeer moderne uitgaven.

Zij worden niet zozeer in stand gehouden om nu eens een goede bibliotheek te hebben, dan wel om altijd, wanneer het nodig is, de mens uiteindelijk te kunnen bewijzen: zó zijn jullie gegroeid. Dàt heeft de mens gedaan. En dàt is het resultaat geweest. Geschiedschrijving, maar ook het de mens helpen om het oude terug te vinden, is dan zeker ook in deze dagen een belangrijke taak geworden voor de Broederschap. Nu krijgen wij op het ogenblik te maken met de heerser Aquarius.

En het is duidelijk, dat de Broederschap van deze positief geestelijke periode gebruik zal maken om zo sterk mogelijk de inwijdingsgedachte op aarde te doen gelden.

Zij zal dit doen door:

1. Esoterische en inwijdingsgedachten meer en meer onder het bereik van allen te brengen.

2. Door steeds meer degenen, die daarvoor geschikt en geëigend zijn - eerst langs inspiratieve weg, later op meer bewuste wijze - te helpen het juiste pad van inwijding, de juiste eenheid met de Broederschap te bereiken.
3. Zij zullen verder ingrijpen, opdat op aarde geen uiteindelijke vernietigingen gebeuren, waardoor onherstelbare schade aan de mensheid zou kunnen worden aangericht.
4. Zij zorgen er zelfs voor, dat de mens in staat zal worden gesteld ecologische evenwichten te behouden, en zo dus een natuurlijke harmonie te herscheppen op een wereld, die op het ogenblik door de onevenwichtigheid van het menselijk streven - ook wat dier- en plantengroei betreft - grote onevenwichtigheden vertoont.

De Broederschap heeft een zeer omvattende taak.

U zult nimmer weten wie wel en wie niet lid is van deze Broederschap.

Onthoudt u één ding, wanneer men u zegt: "Ik ben lid van deze groep", dan is dit wel een bewijs, dat men het niet is. De broeders en zusters van deze gemeenschap kennen elkaar onderling aan bepaalde tekens, dat is zeker. Maar nimmer zullen zij hun toebehoren aan leken verraden. Want daarmee zou de zelfzucht toegang krijgen tot de machtsmiddelen, die de Witte Broederschap op het ogenblik voor zichzelf reserveert. Dit is niet de bedoeling.

Verder zal men de mensheid helpen haar ontdekkingen te herzien, zodat zij dat, wat nu een vloek schijnt, tot een zegen kan maken. Dat is niet zo vreemd als u misschien denkt, want theorieën over atoomleer waren bv. al bekend omstreeks 3.000 jaar v. Chr. in China. Ideeën als bv. dieptepsychologie maken al oneindig lange tijd deel uit van de magische principes, zelfs van de eenvoudige Voodoo mensen. In hun aanbidding van de grote slang zit uiteindelijk ook heel veel dieptepsychologie verborgen. Kennis van de ziel, kennis van de geest, datgene wat de parapsychologie langzaam maar zeker zal gaan leren en begrijpen - wetenschappelijk - dat bestond in de oudheid al lang. Al deze kennis - ook feitenkennis en materiaal - tracht men in deze dagen de mensheid ter beschikking te stellen op ogenblikken, dat dit een gunstige beslissing in de hand werkt.

Het is natuurlijk brutaal van mij, wanneer ik een oordeel ga uitspreken over deze Witte Broederschap, maar als een persoonlijke mening zult u het misschien toch willen aanhoren. M.i. is de Witte Broederschap een uiting van de kosmische ontwikkeling, waarbij grote en direct aan de Godheid ontsproten krachten (eigen persoonlijkheid maar tevens facet van het Goddelijke) de scheppende werking beïnvloeden.

M.i. is de Broederschap uiteindelijk niets anders dan een orgaan van de heersende en bewuste Kracht, die dit deel van het Al tot bewustzijn wil voeren, en als zodanig een direct werktuig van het Hogere.

Ik meen dat de vorm en de structuur van deze Broederschap minder belangrijk is dan het feit, dat zij vanuit de hoogste geestelijke waarden gesteund wordt.

Verder meen ik, dat deze Witte Broederschap met eerbied en respect mag worden beschouwd, maar dat niemand daarop een beroep mag doen. Slechts zij, die in zich rijp worden voor het dragen van een bepaalde inwijding en een bepaald geheim, zullen in staat zijn om - de goedheid en de rechtvaardigheid kennende en ervarende - in zich toe te treden tot deze kracht van liefde, die zich offert voor het totaal van wereld en mensheid.

En ik ben er van overtuigd dat, wanneer eenmaal deze aarde er niet meer zal zijn, en althans het grootste gedeelte der mensheid is opgegaan tot nieuw en hoger bewustzijn, deze Broederschap zal voortbestaan en dat delen daarvan op andere planeten als lichtende krachten zullen neerdalen en zich manifesteren, tot het Al een eenheid is geworden.

Ik zie in het bestaan van deze groep een directe openbaring van de goddelijke liefde op aarde, een directe uitdrukking van de kosmische harmonie, die zich zelfs in de schijnbaar chaotische en disharmonische verhoudingen van deze aarde voortdurend openbaart en voortdurend een ieder, die zich er op afstemt, helpt, zoekt en brengt tot eenheid met de Schepper.

Ik hoop, dat ik daarmee voldoende heb gezegd.

DISCUSSIE

Vraag: Bestaat de mogelijkheid ook, dat onze planeet t.o.v. ons zonnestelsel, of kosmisch gezien, een soort zweer is op het goddelijke lichaam, die zich niet herstellende is maar zich steeds meer versterkt; waardoor dus de hele wereld een vorst der duisternis zou zijn en dus de Witte Broederschap een zwarte broederschap? Is dat mogelijk?

Antwoord: Als we het helemaal op de theorie houden, zouden we ons iets dergelijks kunnen voorstellen; het is alleen niet in overeenstemming met de feiten. Wanneer we zeggen, dat deze aarde een zweer is, dan ontkennen we dat ze enige gunstige functie heeft in haar werkelijke betekenis.

In de tweede plaats moeten we in dat geval ontkennen, dat de goddelijke kracht zelf op aarde zou werken of ingrijpen. Ik dacht, dat ik dit uitdrukkelijk mede gesteld had in mijn beschouwing omtrent de Witte Broederschap. Wanneer de kosmos - d.w.z. de persoonlijkheid, die dit deel van het Al regeert, die deze sterrenhemel regeert - zich op aarde mede openbaart en mede vertegenwoordigd is, dan is daarmee alleen m.i. uw stelling reeds volledig ontzenuwd.

Aan te nemen, dat de aarde een zweer is op het goddelijk lichaam, is een beschouwing die voortkomt uit pessimisme, gevoel van onmacht en gevoel van verlatenheid. Men ziet de gehele wereld alleen in zijn walgelijke aspecten. Dit is de weg van het duister, daarin heeft u gelijk.

De mens, die alleen het demonische, alleen het duistere, het vernederende in de menselijke wereld wil zien, begaat de grote fout, dat hij alle licht, alle liefde, alle geluk, dat op deze wereld mogelijk is, verloochent. Wie zoekt naar het licht, zal het licht vinden. Wie slechts ziet naar het duister, blijft blind. Begrijp wel, dit is geen persoonlijke aanval of zo iets (Nee, u denkt dat niet, maar er zijn anderen, die menen dat ik u hier een lesje zit te geven. En dat is heus niet de bedoeling).

Let wel, deze wereld is niet een zweer; ik zou haar eerder willen vergelijken met een nier, een filter. Hier wordt gefilterd, gekeken wat beschikbaar is voor het leven en het levende volk en wat moet worden afgescheiden; wat opnieuw de gehele cirkelgang zal moeten doormaken.

Wanneer u dat stelt, heeft u gelijk.

En het is onze taak om te zorgen, dat zo weinig mogelijk uitgeworpen wordt, d.w.z. een nieuwe cirkelgang moet gaan beginnen. Misschien zelfs een cirkelgang, die verder voert dan het bestaan van deze wereld, wie weet hoe ver.

Het is onze taak als mens en geest om voor onszelf al wat licht is, al wat goed is - niet op een zoetsappige manier maar eerlijk met oog voor het goede, dat er ook is - steeds op de voorgrond te brengen. Te zorgen dat het licht, dat er is op deze wereld, doorschijnt.

Als we alleen kijken naar de schoenen van Chroesjtsjow, dan kunnen we wel op het dak gaan zitten. Maar als we kijken naar de vele mensen, die op het ogenblik eerlijk en oprecht vechten voor hun medemensen, vechten voor geestelijk licht, vechten voor vrede op de wereld, die zoeken armen te helpen, die zoeken hen, die door de een of andere omstandigheid ongelukkig zijn, op te beuren, dan moeten we toch wel tot de conclusie komen, dat er op aarde toch meer goedwillende mensen zijn dan Chroesjtsjows. En dat zelfs Chroesjtsjow op zijn manier niet eens slechtwillend is in zijn geheel, dat hij ook zijn goede kanten heeft.

Wanneer u wil zeggen, dat op deze wereld op het ogenblik het scheidingsproces toch wel bijzonder scherp en snel wordt uitgevoerd, heeft u gelijk.

De wereld bevindt zich in een periode van overgang. Het is op het ogenblik, zoals u kunt opmerken, de tijd van het oude, dat probeert zich ten koste van alles te verdedigen. De oude staatslieden, de oude economische structuren, de oude waarderingen, het oude geloof vechten in deze dagen voor hun leven, inderdaad. Maar daar staat tegenover dat het nieuwe, het levensvatbare zó ver gaat, dat het zelfs de oude staatslieden enigszins meesleept; dat het in het oude geloof een nieuw leven brengt; dat het de oude structuurvormen niet aantast en vernietigt, maar vernieuwt en veredelt.

Dat zijn feiten op deze wereld.

En wanneer wij dit zien, wanneer wij zien, dat de mensheid inderdaad naar het licht toe kàn leven, zelfs in deze tijd, dat er vreugde en licht is voor iedereen, dat er onnoemelijk veel aan begrip en aan wijsheid te putten is uit vele dingen (wat de vraagsteller hier ongetwijfeld zal willen bevestigen) dan kunnen we toch wel zeggen: Deze wereld is niet alleen een wereld van duister of van ziekelijkheid; integendeel, het is een oord van genezing. Het is een oord van zuivering, van reiniging. Een oord, waaruit het licht geboren wordt. En daar, waar uit de mens weer het licht geboren wordt, ach, laten we daar de Witte Broederschap ons dan voorstellen als een kraamverzorgster, die helpt bij de geboorte. Mogelijk vindt u het een zware bevalling, dat is uw zaak. Maar het nieuwe wordt geboren. En elke dag geeft daarvan de tekenen.

Het komende jaar zal u de weëen aankondigen van deze nieuwe tijd. Maar ook met veel verrassende openbaringen, dat kan ik u wel vertellen. En als u dan wilt zien naar het lichte, het betere dat er in ligt, dan geloof ik dat u aan het einde van 1961, alleen al voor uzelf, eerlijk en overtuigd zult zeggen: Dit jaar heeft me geleerd dat deze wereld steeds meer naar het licht gaat, en dat dit licht inderdaad een goddelijk licht is. Omdat een dergelijke harmonie, een dergelijke vrede, een dergelijk begrip voor noodzaken van de geest en innerlijk geluk nooit uit een duister geboren kunnen worden.

Ik hoop dat ik daarmee uw opmerking ongeveer heb beantwoord.

Vraag: Is het mogelijk, dat er bv. in de vrijmetselarij ook leden zijn van de Witte Broederschap?

Antwoord: Er is geen enkele plaats op de wereld, waar u geen lid van de Witte Broederschap kunt aantreffen, met uitzondering van de zwartmagische genootschappen. Dit houdt in, dat in de vrijmetselarij - of ze nu een "weg van Licht" heet of een andere naam draagt - altijd ergens de kracht zal zijn van het witte. Is het niet hier, dan is het elders. Ergens zal zeker de Witte Broederschap vertegenwoordigd zijn. Want een deel van de kernleer van de vrijmetselarij, het kerngeheim, als ik het zo mag noemen, is direct uit de Witte Broederschap voortgekomen en bereidt de mens voor tot deelgenootschap in die Broederschap.

Een groot deel van de loge - niet allen - kunnen als instrument beschouwd worden bij het volvoeren van taken van de Witte Broederschap.

Hetzelfde geldt voor bepaalde delen van de theosofie, de Rozekruisers, de Soefi, enz. Vergeet niet, een goed werkman heeft vele gereedschappen nodig om een ingewikkelde taak te volbrengen. Of een Witte Broeder optreedt als putjesschepper, of als ministerpresident, maakt geen verschil uit. Hij zal daar zijn waar hij nodig is, daar waar hij gelijkgezinden kan vinden, die hij kan meevoeren tot een lichtender leven, een lichtender taak, en het vervullen van de intenties van de Witte Broederschap op deze wereld.

Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Is Shambhala de overkapping van deze Witte Broederschap?

Antwoord: Ik zou dit niet in deze vorm willen uitdrukken. Ik geloof dat we een overkoepeling van de Witte Broederschap eigenlijk moeten zoeken achter de drie grootwaarden van Licht. Waar die precies schuilt durf ik u helaas niet te zeggen.

Laat ik het zo zeggen, volgens mij ligt de achtergrond in een - geestelijk gezien - andere dimensie. Ik kan dat niet volledig overzien en wil daarom dus ook niet uw stelling bevestigen.

Vraag: De hiërarchie, is dat hetzelfde als de Broederschap?

Antwoord: Hiërarchie is een algemene aanduiding, en wij kennen dus verschillende hiërarchieën. Wij kennen bv. de hemelse hiërarchie (Tronen, Heerschappijen enz.); we kennen de hiërarchische verhoudingen overal. Dus "de" hiërarchie is m.i. ook geen juiste benaming.

We kunnen wel stellen, dat een hiërarchische verhouding qua bewustzijn aansprakelijk is voor de leiding in de Witte Broederschap. Zodat degene, die als onmiddellijk centrum, als Grootmeester van deze Broederschap optreedt, eigenlijk de hoogst bewuste is, die zich op aarde manifesteert. En dat daaruit dus dan verschillende graden lager ontstaan. Maar "de" hiërarchie, ja, dat is een naam, die kunt u voor zoveel dingen gebruiken. Wilt u hem gebruiken in de zin van hiërarchie van bewustzijn, dan geloof ik dat wat u zegt juist is. Zou u hem in een andere zin willen gebruiken, dan lijkt het me minder juist. En het schijnt me ook toe, dat men een dergelijk woord met een algemene betekenis beter niet gebruikt voor het aanduiden van een toch zeer bepaald geestelijk werk op aarde.

Vraag: Was de pyramide van Cheops een van de inwijdingstempels van de Witte Broederschap?

Antwoord: Zij is inderdaad een tijd lang gebruikt als inwijdingstempel. En de grote pyramide is zelfs nu nog - ofschoon weinig of niet gebruikt - een brandpunt van bepaalde geestelijke krachten van hoge orde, die met de Witte Broederschap in verband staan.

Maar oorspronkelijk was het een inwijdingstempel van een leer, die als een déél van de Witte Broederschap fungeerde. Dus we moeten dat niet zien als een inwijdingstempel voor de gehele Broederschap zelf. Daarvoor is, over het algemeen, een plaats aangewezen in het gebied van de geestelijke pool van de aarde. En meestal is dat ook wel een rotstempel, ofwel een hooggelegen paviljoen, dat zeer eenzaam ligt. En in dit brandpunt vindt dan een volledige inwijding plaats. Maar déélinwijdingen hebben o.a. dus in de Grote Pyramide plaats gevonden, en zelfs in de oorspronkelijke tempel van Senoctihuacan - dus dat was in Mexico. Daar was nl. ook een trappyramide, die voor inwijdingen gebruikt werd. Zij is jammer genoeg door de Tolteken later overbouwd, zodat daarvan minder is overgebleven dan van Cheops pyramide, die alleen ontmanteld is.

Vraag: Kan een eerste- of tweedegraads ingewijde zich bij een nieuwe incarnatie weer opnieuw ontpoppen als een dogmaticus met de bedoeling zijn omgeving toch tot hoger bewustzijn te brengen?

Antwoord: Een moeilijke vraag wanneer wij stellen, dat hij zelf dogmaticus zou zijn - neen.

Degene, die eenmaal een inwijding doormaakt, en daarbij dus de eerste graden overwonnen heeft, een beperkt meesterschap gewonnen heeft eigenlijk, en geleerd heeft de juiste paden van bewustwording te gaan, die keert niet meer terug tot een zuiver dogmatisme. Hij kan dus geen zuiver dogmaticus worden.

Iets anders is dat men onder omstandigheden als dogmaticus kan gaan optreden, en dat men dus een bepaald dogma gaat verkondigen, om daardoor een zekere strijd te wekken. Een strijd, die de vrijmaking en de bewustwording van anderen bevordert. Dat is dan een van die middelen die vaak gebruikt zijn in de loop der tijden - ook door de Witte Broederschap en degenen die daar bij horen - om de mensen a.h.w. even wakker te schudden voor de werkelijkheid.

We kunnen dergelijke voorbeelden zelfs in het Christendom aanhalen, vooral in de vroegste tijd. Bv. het optreden van Paulus in Antiochië. Daar vinden we werkelijk wel voorbeelden van een dogmatiek, die zeker niet zo bedoeld is als geldend voor de hele wereld. Maar die - gezien de leefwijze in die stad, de zeden en de mores daar - buitengewoon belangrijk was. Het was de knuppel in het hoenderhok. Mag ik vergelijken? Men gebruikt een dergelijk dogma wel eens, zoals een deel van de radiowereld op het ogenblik de verklaringen van Jo Vincent, die "brokken" maakte. Dat is vergelijkenderwijze.

Men komt daardoor in het gesprek, men brengt een bepaald iets in het geding en betreft de mensen erbij. Een dogmatische stelling kan daarvoor zeer wel gebruikt worden.

Maar dan zou ik toch degene, die het dogma stelt, niet graag aanspreken als een dogmaticus in de werkelijke zin van het woord. Want hij weet hoe betrekkelijk de stelling is, die hij naar voren brengt.

Vraag: Ik doelde hierbij eigenlijk op de paus en kardinalen, enz. Dat lijken me toch wel mensen, die een inwijding hebben ondergaan, al kan ik dat natuurlijk niet beoordelen?

Antwoord: Ik ben blij, dat u toegeeft, dat u het niet beoordelen kunt, want we staan hier voor een heel moeilijk iets. We weten nl. dat er ook in het geloof van Rome ingewijden zijn. Dus de Roomse kerk kent wel degelijk ingewijden in haar gelederen. Maar of die het nu altijd zullen kunnen brengen tot paus betwijfel ik, en om de volgende redenen:

De werkelijke ingewijde begrijpt, dat hij nooit als gezaghebber kan afdwingen. De paus is in geloofszaken onfeilbaar. Hij zou dus het geloof zonder dat daar een persoonlijke strijd door kan ontstaan a.h.w. kunnen voeren in de juiste richting. Maar dan blijft er een klakkeloze aanvaarding. Een klakkeloze aanvaarding brengt geen innerlijke bewustwording. Wanneer u mij dus de keus zou geven, dan zou ik zo'n ingewijde eerder vermoeden bv. onder de arbeiderspriesters, die in Frankrijk zoveel geestelijk "je weet wel" hebben gehad, dan dat ik hen zou zoeken bv. bij de paus of de kardinalen. Ik zou me kunnen vergissen, natuurlijk.

Maar m.i. is de inwijding, die men in de kerk krijgt, een zozeer beperkte en dogmatische, dat slechts zeer weinigen, die inderdaad een hoge plaats bereiken, de innerlijke vrijheid behouden hebben, die voor een ingewijde een eerste vereiste is. Bedenk dus wel, de kerk kan een zeer goed hulpmiddel zijn voor de geestelijke bewustwording, maar het lijkt mij niet direct dienstig om iemand die eenmaal slecht ter been is, krukken te geven om te lopen en hem dan te bevelen die krukken nooit meer weg te gooien. In deze zin lijkt mij dat degene die geestelijk zwakker is, aan een geloof in een bepaalde kerk - ook een bepaalde dogmatiek - een steun kan vinden, die hem gezond kan maken (geestelijk), mits hij zodra hij op eigen voeten kan staan ook de moed heeft die krukken opzij te gooien en zelf te denken.

Vraag: Waren Socrates en Plato alleen maar grote filosofen, of behoorden zij ook tot de ingewijden?

Antwoord: Wat Plato betreft geloof ik niet, dat ik hem als ingewijde zou willen zien. U kent natuurlijk van Plato zijn dialogen en de rest. En die zijn inderdaad zeer wijsgerig en zeer schoon. Maar de ingewijde heeft nl. niet alleen de taak een leer of een filosofie te brengen, maar ook om ze in de praktijk te brengen. Wanneer u het leven van Plato nagaat zult u begrijpen, waarom ik hem niet als ingewijde zou willen noemen. Wat Socrates betreft acht ik de mogelijkheid veel groter.

Vraag: Nu rijst bij mij de vraag, waarom figuren als Plato en Socrates, ook Gandhi, op zo'n afschuwelijke manier moeten sterven? Waarom wordt hun leven niet zodanig beschermd, dat ze niet aan een gewelddadige dood ten offer vallen?

Antwoord: Wie behouden wil, zal verliezen; maar wie geeft, zal verwerven.

Vraag: Het ligt er toch maar aan, op wat voor manier je je leven verliest?

Antwoord: Ik geloof, dat ik u zo even al iets gezegd heb i.v.m. de Broederschap en dat is nl. dit: Wanneer men onder de mensen een bepaalde leer brengt of een bepaalde reeks gebeurtenissen veroorzaakt, die voor die mensen strijd en lijden betekenen, dan zul je zelf de eerste moeten zijn, die dat lot vrijwillig op zich neemt. Mag ik u er op wijzen dat alle grote ingewijden, die op aarde zijn geweest, eigenlijk op een onaangename manier aan hun einde zijn gekomen, met misschien als een enkele uitzondering: Siddharta? En dat is logisch. Zij veranderen de wereld. Wat zij in de wereld brengen, moeten zij zelf ondergaan. Dit is een offer, dat zij bewust aanvaardden. Het gevolg is dat ù het misschien erg vindt dat zij zo sterven, maar dat zijzelf door zo te sterven, en dus consequent a.h.w. hun leer uit te drukken in hun hele bestaan plus het einde daarvan, ook daarmee een eeuwige waarde kunnen scheppen binnen de mensheid.

Een waarde, die nu op aarde leeft en die later geestelijk wordt voortgezet.

Vraag: U zegt, wat ze brengen, moeten ze ondergaan. Maar voor geesten, zoals Jezus, die alleen het goede bracht, dan zou men toch ook mogen veronderstellen dat hij .....?

Antwoord: Ja, dat zegt u nù. Maar laten we Jezus nu eens nemen zoals hij was, en laten we hem vandaag de dag hier eens neerzetten. Wat denkt u?

"Laat achter u vrouw en kind, vader en moeder en volg mij." Wat zouden ze zeggen? Die vent ontwricht de sociale orde! Hij tast de heiligheid van het huisgezin aan!

"Geef al uw goederen aan de armen." Wat een vuile communist!

"Kom hier en ik zal u genezen." Wat is dat? Kwakzalverij!

"Ik wil de macht niet, die u mij biedt." (het gebeuren op Palmzondag, ofschoon dit niet geregistreerd staat.) Die vent! Eerst loopt hij te praten dat we allemaal achter hem aan moeten marcheren en nou vertikt hij het nog om ons aan een goed baantje te helpen. Die vent, die is .....

Wat wilt u? Jezus is een revolutionair. Wat doet hij in zijn leven? Hij tast het heilig gezag van de tempel aan! Ik weet wel, als ik hier vandaag aan de dag zou zeggen: "Het Christendom is afgelopen, het heeft geen enkele zin meer, alleen wat ík zeg is juist", wat zouden de anderen roepen? Sacrilège. Aantasting van de heilige orde!

Vraag: Dat zeggen ze in Rusland toch ook niet?

Antwoord: In Rusland zeggen ze dat ook niet, nee. In Rusland zien ze de dingen anders.

In Rusland zijn het heel eigenaardige mensen, weet u?

Daar bestaat nl. een bepaald genootschap, dat een standbeeld heeft opgericht voor Judas, omdat hij Jezus om hals heeft laten brengen. Maar - zeggen ze - Jezus was niets bijzonders, dat was maar een revolutionair. Dan begrijp ik niet waarom ze dan iemand, die een revolutionair om hals laat brengen, eren. Dan kunnen ze Iwan de krankzinnige ook wel een standbeeld geven, want die heeft een hele hoop revolutionaire moezjiks de kop afgehakt.

Hier gaat u met dingen komen, die op zichzelf geen argument meer zijn.

Maar begrijp één ding goed: Jezus was revolutionair. En het ware Christendom is ook in deze tijd nog een revolte, een revolutie. Het gaat er om wat je de mensen geeft, brengt.

"Vertrouwen op God, leven op dit moment." Tjonge, tjonge, wat zou de rijks spaarbank de pé in hebben, als je dat eens deed. Niet sparen voor morgen. Geef het uit. Is er iemand, die plezier nodig heeft, geef hem geld; morgen zul je wel weer zien,

Wat zouden de vakverenigingen staan te kijken, als je geen CAO-tje meer wilt sluiten.

Als je zegt: "Jullie met je organisatie, ik vertrouw op God. Ik werk vandaag hier en morgen daar. Hij zorgt wel voor me."

Wat zou de regering moeten doen? Hoe kunnen ze belasting heffen van iemand zonder inkomen? Jezus tast nu nog, als je hem werkelijk navolgt, de kern van de maatschappelijke verhoudingen aan. Vindt u het dan zo vreemd, dat ze hem daarom een kopje kleiner hebben gemaakt?

Reactie: Nee, want er blijkt uit, dat ze hem niet begrepen hebben.

Antwoord: Misschien hebben ze hem te goed begrepen, en hebben ze gedacht: "Wat wij hebben zullen wij tenminste proberen te houden; beter dat één mens sterft dan een heel volk."

Wat tastte hij aan? De koloniale ordening. Wat tastte hij aan? De idee, dat je met geweld iets kon bereiken. Het was niet alleen een aanval zoals u misschien denkt - op het kolonialisme, op alles wat wapenning en militarisme heet. Het was een aanval op de hele machtsverhouding van de wereld. Vindt u het zo gek, dat ze die mensen zo vaak in de gevangenis hebben gezet? Iemand, die op aarde een vernieuwing brengt, een geestelijke vernieuwing, tast daarbij noodzakelijkerwijze bepaalde waarden in de bestaande wereld aan. En wanneer dat gebeurt, zal iedereen die zich aangetast voelt zeggen: "Dat deugt niet."

Ik zal u een leuk voorbeeld geven, misschien zal het u dan duidelijker worden hoe het in elkaar zit:

Ik ben een geest en spreek door een medium; ik ben dus onaantastbaar in zekere zin. Maar wanneer men de kans had gehad mijzelf te pakken te krijgen, dan weet ik zeker, dat ik door een paar socialisten afgestraft zou zijn (nee, het was niet hier in Nederland), en wel omdat ik dit stelde: Elke mens moet de verantwoordelijkheid voor zijn eigen leven zelf dragen; en zoveel hij kan verantwoordelijkheid voor zijn medemensen op zich nemen, zonder ooit hun vrijheid daardoor te beperken. Dientengevolge is alle vergaande voorzorg, die van bovenaf wordt opgelegd, uit den boze, waar het de mens zijn vrijheid van handelen ontnemt, zijn bewustzijn, zijn waardigheid als mens vermindert, en hem zijn verantwoordelijkheidsbesef op den duur zover ontnemt, dat de hele gemeenschap niet meer in staat zal zijn voor allen, die van die gemeenschap iets eisen, op redelijke wijze te zorgen.

Toen zei men, dat was een schandaal, wat ik daar gezegd had. Was het niet waar?

Alles wat revolutionair is, wordt aangevallen. Wie zo'n revolte op aarde uitdraagt, moet er zeker van zijn dat daaruit, voor vele anderen die hem volgen, strijd moet voortkomen. En daarom moet hij zelf de eerste zijn om van die strijd de zwaarste consequenties te dragen.

Vraag: Maar Jezus had in zijn tijd maar zeer weinig volgelingen. Maar nu heeft hij toch een grotere aanhang dan in zijn tijd?

Antwoord: Ik ben geneigd om dit te betwijfelen. Datgene wat zich Christendom noemt ongetwijfeld, dat heeft meer aanhang dan Jezus ooit heeft gehad. Maar Jezus had veel aanhangers, die geen Christenen waren, dat vergeet u.

Denkt u eens aan de beschrijving van Palmzondag. Het binnentrekken van Jezus. Een hele juichende menigte. Zoiets als tegenwoordig een intocht is op Broadway van een of ander staatshoofd of de nieuw gekozen president. Die populariteit was zo groot, dat men niet de moed had om Jezus in de stad te arresteren, maar wachtte tot hij buiten de stad was. Dat men

Jezus eerst even gevangen zette; en pas toen hij al gevangen was, en het Sanhedrin al een oordeel had uitgesproken, men er eigenlijk voor uitkwam dat men Jezus als een opruier had gevangen genomen; en dat men het hele volk volstopte met allerhande propagandisten en agentenprovocateurs, om te voorkomen dat er toch nog wat zou gebeuren.

Als Jezus op die dag in Jeruzalem had gezegd: "Ik ben de vorst der Joden", dan zou heel waarschijnlijk het versterkte Romeinse garnizoen kort daarop niet meer in leven zijn geweest. Men had de burcht Antonia desnoods over stapels lijken beklommen, maar men had de Romein verdreven. Want men geloofde in Jezus als Messias, de verlosser, maar in een stoffelijke zin, als bevrijder van de overheersing.

Het feit, dat Jezus scharen van duizenden kon trekken, in een tijd dat de bevolkingsdichtheid heel wat kleiner was dan tegenwoordig, zou u toch anders moeten leren. Wanneer wij horen, dat honderden en duizenden hem van plaats tot plaats volgen, betekent dat toch wat in die dagen, nietwaar?

Jezus was heus zeer populair, ook al zijn er weinig Christenen uit overgebleven, dus werkelijke volgelingen.

Vergeet ook verder niet dat de 40, die wij in de Korenmarkt vinden op de dag die wij tegenwoordig als Pinksteren vieren, eigenlijk de kern zijn. Dat zijn Jezus' leerlingen, zijn directe leerlingen. Die zijn a.h.w. al de priesters van de groeiende gemeente. Maar er zijn er nog heel veel die nog steeds voor Jezus voelen.

En als u dat niet gelooft, dan moet u maar eens lezen hoe groot de eerste Christengemeenschap was, die door Petrus als een commune werd gesticht in Jeruzalem. Wanneer die in die dagen reeds rond 1200 leden kon tellen, in tijden dat een stad met 10.000 bewoners al een behoorlijke stad was en niet zoals tegenwoordig een gehucht, dan wil dat toch wat zeggen.

Daar moet u ook eens over nadenken. U beschouwt het aan de ene kant als "toen was het anders"; maar aan de andere kant gaat u uw eigen maatstaf toepassen; en dat is niet juist. Dan moet u ook de maatstaf uit die tijd gebruiken. En in die tijd was Jezus een van de meest gevaarlijke elementen voor het Joodse volk.

De Romeinen hadden hem met rust gelaten, omdat ze wisten, dat hij geen koningsmacht begeerde. En juist daarom hebben ze hem dan ook dat bekende opschrift gegeven: Jesus, rex judiorum; Jezus, de koning der Joden; Jezus de Nazarener. Dat heeft men toen gedaan als een soort erkenning dat hij de vorst was. Een heel eigenaardig iets. Rome erkent Jezus als vorst en heus niet alleen spottenderwijze.

Die veroordeling is een decreet, dat daar gespiekerd wordt op het kruis. Omdat men weet, dat hij voor Rome niet gevaarlijk is, daarom wil men hem ook niet doden. Hij is een grote macht, maar hij respecteert de Caesar, de keizer. "Geef de keizer, wat des keizers is."

Misschien dat dit ook wel de grote reden is, waarom de tempel uiteindelijk Jezus aanvalt. Had Jezus naar de macht gegrepen, dan hadden ze waarschijnlijk geprobeerd goede vrienden met hem te worden. Want hoe zijn de mensen? In 9 van de 10 gevallen hebben ze hun principes. Maar wanneer die principes erg gevaarlijk worden ..... ach, het is gek, maar die dingen draaien zo'n beetje mee en dan verandert ongetwijfeld je principe een beetje.

En er zijn in verhouding maar weinig mensen die een werkelijk groot en blijvend risico willen nemen, om daardoor hun hele maatschappij te verliezen. Als ze er iets mee kunnen winnen vechten ze. Maar als ze weten dat ze het alleen maar doen om iets, dat hunzelf eigenlijk ook aangenaam is, te doen verdwijnen, dan mag dat principiële nog zo juist zijn, dan doen ze precies anders.

U moet me dit niet kwalijk nemen; het is geen aanklacht tegen de mensheid; het is alleen een vaststelling van feiten. U kunt het zelf ook constateren.

Vraag: Kan men in de geest de hulp van de Witte Broederschap inroepen om te komen tot grotere geestelijke wijsheid, of wordt die vanzelf gegeven als men er naar streeft; of is men op zichzelf aangewezen?

Antwoord: Mag ik een vergelijking maken?

Als men een taxi wil hebben en men belt de taxicentrale op, dan weet men niet van welke onderneming die taxi komt. Als ze nu maar komt, en zo snel mogelijk, is men tevreden.

Zo zijn er heel veel mogelijkheden om wijsheid, bewustzijn, en dergelijke hulp te krijgen.

Maar als men nu naar een bepaalde onderneming belt, heeft men wel eens kans dat er net geen geestelijke broeder thuis is om meteen hulp te bieden. Bel dus de centrale, vraag aan God, denk aan het Goddelijke, zoek de kosmische harmonie. En dan zal daaruit - als het nodig en passend is - ongetwijfeld ook de Witte Broederschap u helpen.

De mens, die zich oprecht overtuigd en vertrouwend wendt tot zijn God - zelfs indien die godsvoorstelling geen juiste is - en zich zo verheft tot het hoogste dat hij kent, zal volgens zijn bewustzijn, en de daaruit voortkomende waarden uit het totaal kosmische, alle hulp en kracht verkrijgen die hij nodig heeft, om het voor hem juiste en beste te bereiken.

En dat is dus maar heel goed, want als we alles kregen wat we wilden hebben, dan zouden we er soms slecht aan toe zijn.

Ik dank u allen voor uw aandacht, vrienden, en wens u verder een zegenrijke avond.